

Kone

Mojím šťastím v živote sú kone. Ich prítomnosť ma upokojuje.

Sediť v tráve , pozerať sa ako spokojne žijú svojim životom. Zavrieť oči a počuť ten zvuk keď sa steblo trávy odtrhne od zeme. Sadnúť si do sedla a cítiť ako kôň dýcha. Viest' sa na chrbte rýchleho , mocného ale vznešeného zvieraťa je jeden s najlepších okamihov môjho života. Cítiť ako kôň spokojne ide so sklonenou hlavou a počúvať spev vtákov prerušovaný spokojným odfukovaním koňa je to čo chce počúvať každý človek. Kone sú zvieratá ktoré už od dávnych čias žijú vedľa nás ako pokojní spoločníci. Ja už ako malé dieťa som bola veľkým milovníkom koníkov .Na koňoch jazdím dá sa povedať skoro celý život. Ešte pred nedávnom mi povedali že viem porozumieť koňom a navzájom sa s ním viem zladať. Vedieť to je pri jazdení veľmi dôležité. Jazda má byť ako tanečné vystúpenie. Tempo musí byť zladené , vysadávanie v kluse ladné a šetrné k chrbtu koňa. Kôň musí rešpektovať jazdca no aj jazdec koňa. Kroky koňa sú ladné. Zo sedla to je ako keby kôň tancoval. Keďže sa jazdec s koňom rešpektuje vždy ho po jeho namáhavom výkone nechá napiť sa čerstvej vody. Vždy keď koňa chcem pochváliť tak mu z chrbta zložím kožené sedlo a citlivý chrbát mu pohladím. No najväčšou pochvalou pre koňa je nechať ho behať si so svojimi kamarátmi , nechať sa ho pásť a nechcieť po ňom vôbec nič. Koňom by sa mala dať voľnosť a možnosť žiť aspoň trochu ako žili ako divé. Kone by sa nemali zatvárať do boxov či maštali medzi štyri steny s vedrom vody a žľabom na jedlo. Kone sú od prírody naučené žiť vonku , pásť sa. Takže by sme ich nemali oberať o to čo si najviac vážia.

Kone nám počas jazdy keď im sedíme na chrbte dávajú všetko a vďaka od nás si zaslúžia.